

Účastníci původního řízení

Kasační stěžovatelka: ProRail NV

Kasační odpůrkyně: Xpedys NV, DB Schenker Rail Nederland NV, Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV, FAG Kugelfischer GmbH

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hof van Cassatie van België — Výklad článků 1 a 17 nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech (Úř. věst. L 174, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 121) a čl. 33 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech („Brusel I“) (Úř. věst. 2001, L 12, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 42) — Přímé dokazování dožadujícím soudem — Určení znalce soudy členského státu a pověření ho úkolem, který je třeba vykonat částečně na území státu, v němž se nacházejí dotčené soudy, a částečně na území jiného členského státu — Povinné či nepovinné použití mechanismu stanoveného v článku 17 nařízení č. 1206/2001

Výrok

Článek 1 odst. 1 písm. b) a článek 17 nařízení Rady (ES) č. 1206/2001 ze dne 28. května 2001 o spolupráci soudů členských států při dokazování v občanských nebo obchodních věcech musí být vykládány v tom smyslu, že soud členského státu, který si přeje, aby bylo dokazování znalcem provedeno na území jiného členského státu, může toto dokazování nařídit, aniž by byl nutně povinen postupovat při dokazování způsobem stanoveným v těchto ustanoveních.

(¹) Úř. věst. C 269, 10.9.2011.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 26. února 2013 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunal Constitucional Madrid — Španělsko) — trestní řízení proti Stefanovi Melloni

(Věc C-399/11) (¹)

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Evropský zatykácí rozkaz — Postupy předávání mezi členskými státy — Rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotýká osoba nezúčastnila osobně — Výkon trestu uloženého v nepřítomnosti — Možnost přezkumu rozsudku“)

(2013/C 114/16)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Constitucional Madrid

Účastníci původního řízení

Stěžovatel: Stefano Melloni

Odpůrce: Ministerio Fiscal

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunal Constitucional Madrid — Výklad článku 4a rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatykáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1), ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, kterým se mění rámcová rozhodnutí 2002/584/SVV, 2005/214/SVV, 2006/783/SVV, 2008/909/SVV a 2008/947/SVV a kterým se posilují procesní práva osob a podporuje uplatňování zásady vzájemného uznávání rozhodnutí na rozhodnutí vydaná v soudním jednání, kterého se dotýká osoba nezúčastnila osobně (Úř. věst. L 81, s. 24), a článků 47, 48 a 53 Listiny základních práv Evropské unie — Rozhodnutí vydaná v řízení, kterého se dotýká osoba nezúčastnila osobně — Výkon trestu uloženého v nepřítomnosti — Možnost přezkumu rozsudku

Výrok

- 1) Článek 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatykáacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy, ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2009/299/SVV ze dne 26. února 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že brání tomu, aby vykonávající justiční orgán v případech uvedených v tomto ustanovení podmínil výkon evropského zatykáacího rozkazu vydaného za účelem výkonu trestu tím, že odsuzující rozhodnutí vynesené v nepřítomnosti může být přezkoumáno ve vystavujícím členském státě.
- 2) Článek 4a odst. 1 rámcového rozhodnutí 2002/584, ve znění rámcového rozhodnutí 2009/299, je slučitelný s požadavky vyplývajícími z článku 47 a čl. 48 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie.
- 3) Článek 53 Listiny základních práv Evropské unie musí být vykládán v tom smyslu, že neumožňuje členskému státu podmínit předání osoby odsouzené v nepřítomnosti tím, že odsuzující rozhodnutí může být ve vystavujícím členském státě přezkoumáno za účelem vyloučení zásahu do práva na spravedlivý proces a práva na obhajobu zaručených jeho ústavou.

(¹) Úř. věst. C 290, 1.10.2011.